

leigeessimest korda (S. 81.); ja täis sad-
da Aastad olli Abraam wanna, kui tem-
ma Poeg Izaak temmale sündis. Kui
mittokord Jummal temmale selle Wah-
he Aia sees sedda ikka tootas ja kutas,
tahhame nüüd järrestikke tähhele panna.

S. 106. Esite sündis se warsti pärast
sedda, kui Lot olli Abrahamist ärralah-
tud (S. 84.), et Jummal ütles Abraa-
mi wasto: Tõsta nüüd ommas Silmad
ülles, ja wata sest paigast, kus sa olled,
Pohja pole, ja Loune pole, ja Homiko-
pole ja Ohto pole; Ma tahhan teid se
Ma, mis sa nääd, (nenda kui seäl kõr-
ge Mäggede peält wois kaugele nähha),
sinnule ja sinno Suggule iggawessiks A-
jaks ja Päärandsesiks anda; ja tahhan so
Suggu nenda paljuse panna, kui Mul-
la-Põrmo; kui nüüd tegi Mulla-Põrmo
ehk Tolmo woib ärraluggeda, siis peab sin-

no Suggu ka sama ärraloetud. Wotta
kätte, kui se Ma läbbi pitkuti ja laiuti,
sest sinnule tahhan ma sedda anda, lei on,
sinno Sugguwõdsale pärast sünd.

S. 107. Nendafamma selgeste kutas
Jummal sedda Abrahamile ka siis jälle,
kui Abraam korti sai ärrepeästnud So-
doma Kuninga Waenlaste Käest (S. 86.),
ja kui ta wägga kurb olli, et ta ilma Lap-
seta ellas, ja et temma Perre-üllema-
taja Poeg se Wiisiga ta Pärria olles.
Siis Jummal ütles temmale ühes Mäg-
gemisses: Se ei pea mitte so Pärria ol-
lema, waid se agga, kes sinno Ibhust
tulleb. Ja Jummal wiis tedda wälja
Oue ja ütles: Et wata Taewa pole ja
loe need Tähhed: kas sa woid neid lug-
geda? Nenda peab ka sinno Suggu ol-
lema, paljo ja ilma arwamatta.

S. 108. Seäl jures ütles Jummal
ka